

Sygn.akt III RC 6/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Dnia 31 marca 2016 roku.

**Sąd Rejonowy w Kolbuszowej III Wydział Rodzinny i Nieletnich
w następującym składzie :**

Przewodniczący : SSR Dorota Kozubal

Protokolant : st. sekr. sąd. Dorota Skowrońska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 roku w Kolbuszowej

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich K. S., M. S. (1) reprezentowanych przez ojca B. S.

przeciwko M. S. (2)

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa raty alimentacyjne od pozwanej M. S. (2) na rzecz małoletnich powodów K. S. , M. S. (1) z kwot po 250 zł miesięcznie, zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Kolbuszowej z dnia 19 stycznia 2010 roku, sygn. akt III RC (...), do kwot po 400 zł (słownie :czteryście) miesięcznie, na każdego z małoletnich powodów, łącznie do kwoty 800 zł miesięcznie na oboje małoletnich powodów, płatne począwszy od dnia 27 stycznia 2016 roku do rąk ojca małoletnich powodów B. S., jako ich ustawowego przedstawiciela w terminie do dnia 10-go każdego następującego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat w terminie,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. nie obciąża pozwanej opłatą sądową od której strona powodowa była zwolniona.

IV. zasądza od pozwanej M. S. (2) na rzecz przedstawiciela ustawowego małoletnich B. S. kwotę 1200 zł (słownie : jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego,

V. wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 6/16

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Kolbuszowej

z dnia 31 marca 2016 roku.

Pozwem wniesionym w dniu 27 stycznia 2016 roku pełnomocnik B. S. reprezentującego małoletnich: K. S. i M. S. (1) wystąpił o podwyższenie alimentów zasądzonych na ich rzecz od M. S. (2) z kwot po 250 zł do kwot po 500 zł miesięcznie na każde dziecko.

Żądanie pozwu objęło również zasądzenie od pozwanej kosztów procesu oraz nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu pełnomocnik B. S. podał, że usprawiedliwione potrzeby życiowe dzieci stron procesowych wzrosły, albowiem od wydania ostatniego orzeczenia określającego wysokość obowiązku alimentacyjnego M. S. (2) wobec dzieci na kwotę po 200 zł upłynęło 11 lat. Pełnomocnik powoda powołał się w tym zakresie na wyrok Sądu Rejonowego w Kolbuszowej wydany w sprawie III RC (...).

Strona powodowa wskazała, że utrzymanie każdego z dzieci stron, które uczęszczają do szkoły podstawowej w Z. kształtuje się na poziomie średnio 1.000 zł miesięcznie, a ponadto, że B. S. ma jeszcze na utrzymaniu syna pochodzącego z jego drugiego małżeństwa, na którego jest zobowiązany łożyć alimenty w wysokości po 450 zł miesięcznie.

Według pozwu B. S. utrzymuje się z wykonywania prac dorywczych, przy czym nie może podjąć się każdej pracy z uwagi na orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, natomiast M. S. (2) pracuje za granicą co powoduje istotne zróżnicowanie ich dochodów.

Pełnomocnik przedstawiciela ustawowego małoletnich dodał, że M. S. (2) od 10 lat nie utrzymuje żadnych kontaktów z pozwanym oraz z ich wspólnymi dziećmi.

Na rozprawie głównej pełnomocnik B. S. podtrzymał żądanie pozwu, natomiast kurator nieznaney z miejsca pobytu M. S. (2) wniósł o podwyższenie wysokości jej obowiązku alimentacyjnego wobec dzieci, jednakże w możliwie najniższym zakresie.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni: K. S. – urodzona w dniu (...) i M. S. (1)
– urodzony w dniu (...) są dziećmi pochodzącymi z małżeństwa B. S. i M. S. (2).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 28 grudnia 2004 roku, sygn. akt I C (...) małżeństwo B. S. i M. S. (2) zostało rozwiązane przez rozwód. Powyższe orzeczenie zostało następnie zmienione wyrokiem Sądu Apelacyjnego w R. z dnia 01 grudnia 2005 roku, sygn. akt I ACa (...) w ten sposób, że wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron zostało powierzone obojgu rodzicom, przy czym miejsce ich pobytu zostało ustalone przy B. S..

W tym samym wyroku Sąd Apelacyjny zasądził od pozwanej na rzecz K. S. i M. S. (1) tytułem alimentów kwoty po 200 zł miesięcznie.

Następnie prawomocnym wyrokiem z dnia 19 stycznia 2010 roku, sygn. akt III RC (...) Sąd Rejonowy w Kolbuszowej podwyższył raty alimentacyjne od M. S. (2) na rzecz małoletnich dzieci do kwot po 250 zł na rzecz każdego z nich.

Po orzeczeniu rozwiązaniu małżeństwa stron przez rozwód M. S. (2) wyjechała na stałe do S. Z., natomiast B. S. zawarł kolejny związek małżeński, z którego pochodzi syn powoda małoletni T. S..

Aktualnie przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie toczy się postępowanie o rozwiązanie przez rozwód drugiego małżeństwa B. S., a w jego toku wydane zostało postanowienie w trybie zabezpieczenia zobowiązujące go do tymczasowego lożenia na rzecz syna T. S. kwot po 450 zł miesięcznie tytułem alimentów.

Obecnie małoletni K. S. i M. S. (1) zamieszkują razem z ojcem w domu rodzinnym w R. stanowiącym własność jego matki, która mieszka w innym miejscu.

B. S. ma 42 lata i jest z zawodu stolarzem.

B. S. ponosi opłaty związane z utrzymaniem domu, które kształtują się na poziomie: za energię elektryczną – 100 zł/miesiąc, za wodę – 100 zł/miesiąc, za wywóz odpadów – do 20 zł/miesiąc oraz raz w roku kupuje drewno na opał na co przeznaczają jednorazowo kwotę 1.000 zł.

B. S. jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 1.11 ha i posiada z tego tytułu ubezpieczenie społeczne. Ponadto powód podejmuje się wykonywania prac dorywczych oraz otrzymuje zasiłek stały w wysokości 300 zł, oraz zasiłek rodzinny na dzieci w wysokości 250 zł miesięcznie.

Nadto B. S. regularnie otrzymuje zasiłki okresowe mieszczące się w kwotach po 250 zł oraz otrzymuje zwrot kosztów dojazdów córki K. S. do szkoły.

Powód może liczyć również na regularne wsparcie finansowe swojej matki, która przekazuje mu kwoty od 100 do 200 zł miesięcznie.

W czasie wyrokowania w sprawie III RC (...), B. S. nie uzyskiwał świadczeń z opieki społecznej, ale wykonywał prace dorywcze osiągając z nich dochód wynoszący nawet 2.500 zł miesięcznie.

B. S. ponosi koszty utrzymania dzieci związane z zapewnieniem im wyżywienia, zakupem odzieży i obuwia oraz środków higienicznych. Ponadto oskarżony opłaca korepetycje dla K. S., przeznaczając na ten cel po 60 zł miesięcznie oraz opłaca dzieciom telefony komórkowe za kwoty po 30 zł miesięcznie.

B. S. na początku roku szkolnego wyposażył dzieci w podręczniki i przybory szkolne, przeznaczając na ten cel jednorazowo kwoty: 300 zł na rzecz córki oraz 250 zł na rzecz syna.

K. S. jest uczennicą klasy I. Technikum (...) w (...), natomiast M. S. (1) uczęszcza do klasy III. gimnazjum w miejscu zamieszkania.

W czasie wyrokowania w sprawie III RC (...) małoletni uczęszczali do szkoły podstawowej w Z..

Małoletni są dziećmi zdrowymi.

Pozwana M. S. (2) od około 10 lat przebywa legalnie w (...), gdzie wykonuje zawód sprzątaczką.

Pozwana wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego wobec dzieci określonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Kolbuszowej wydanym w sprawie III RC (...).

Ponadto M. S. (2) dwa razy w roku przesyła dzieciom paczki zawierające odzież, kosmetyki i środki czystości. W grudniu 2014 roku pozwana przeznaczyła kwotę 3.000 zł na zakup dla dzieci sprzętu komputerowego.

M. S. (2) utrzymuje regularny kontakt z dziećmi oraz z powodem za pośrednictwem internetu i interesuje się sprawami K. S. i M. S. (1).

(dowód: częściowo zeznania B. S. k.45; odpisy skrócone aktów urodzenia k.7-8; odpis postanowienia SO w Rzeszowie I C (...) k.9; faktury k.10-22; akta III RC (...) SR w Kolbuszowej;)

Sąd oceniając wiarygodność materiału dowodowego zebranego w sprawie w pełni dał wiarę wyżej wymienionym dowodom z dokumentów, jako że zostały sporządzone w odpowiedniej formie przez odpowiednie organy i podmioty w zakresie ich kompetencji i nie były kwestionowane przez strony w toku postępowania.

Dzięki przeprowadzonym dowodom nieosobowym była możliwa weryfikacja zeznań powoda B. S..

Szczególnie istotne znaczenie w tym zakresie miał dowód z akt III RC (...) Sądu Rejonowego w Kolbuszowej, dzięki któremu można było ustalić uzasadnione potrzeby życiowe małoletnich dzieci stron istniejące w toku wymienionego postępowania.

Przechodząc do oceny dowodu osobowego w postaci zeznań B. S. należy w pierwszej kolejności zwrócić uwagę na rażącą niezgodność treści pozwu sporządzonego przez pełnomocnika powoda z treścią złożonych przez niego zeznań, świadcząca o niedbalstwie profesjonalnego pełnomocnika i o braku faktycznego jego wglądu w sprawę, którą prowadzi.

W tym zakresie należy wskazać, że wbrew stanowisku pełnomocnika powoda wyrażonego w uzasadnieniu żądania badana w niniejszym postępowaniu zmiana stosunków mogąca uzasadniać podwyższenie alimentów obejmuje okres nie 11 lat, ale 6, gdyż wówczas został wydany wyrok Sądu Rejonowego w Kolbuszowej w sprawie III RC (...). Ponadto określono w tym orzeczeniu wysokość zobowiązania alimentacyjnego pozwanej wobec dzieci na kwoty po 250 zł, podczas gdy pełnomocnik B. S. odnosił się do kwot po 200 zł miesięcznie. Z całkowicie niezrozumiałych przyczyn pełnomocnik powoda wskazał, że dzieci stron procesowych uczęszczają do szkoły podstawowej w Z., podczas gdy – chociażby z uwagi na ich wiek znany formułującemu pozew – kontynuują one naukę na wyższych poziomach edukacji. Zupełnie niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy są również twierdzenia pełnomocnika powoda, z których wynika, że M. S. (2) w ogóle nie utrzymuje kontaktów z dziećmi i nie interesuje się ich sprawami, gdyż B. S. podał wręcz, że kontakty te są częste i odbywają się nawet codziennie.

Z tego względu za miarodajne dla ustalenia stanu faktycznego, Sąd uznał – poza niżej wskazanym zastrzeżeniami – zeznania B. S. pomijając chybione twierdzenia pozwu sformułowane przez profesjonalnego pełnomocnika.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań B. S. w części, w której opisał on swoją aktualną sytuację życiową oraz źródła dochodów, z których korzysta w celu zapewnienia należytego utrzymania dzieciom. W świetle zasad doświadczenia życiowego za rzetelne i jedynie nieznacznie wygórowane należało uznać deklarowane przez powoda wydatki ponoszone na utrzymanie dzieci.

Wątpliwości Sądu budzą natomiast podane przez B. okoliczności dotyczące jego ograniczonych możliwości zarobkowych.

Po pierwsze, B. S. zeznawał niekonsekwentnie najpierw dwukrotnie podając, że aktualnie nie podejmuje się on nawet wykonywania prac dorywczych, a następnie – na pytanie pełnomocnika – wskazał, że jednak świadczy tego rodzaju prace uzyskując z nich dochód w wysokości do 300 zł miesięcznie.

Po drugie, Sąd nie dał wiary zeznaniom B. S. w części, w której wskazał, że z uwagi na stan zdrowia i orzeczenie o stopniu niepełnosprawności nie jest on w stanie wykonywać każdego rodzaju prac zarobkowych. Ciężar dowodu w tym zakresie – po myśli art. 6 kc i art. 232 kpc – spoczywał na B. S. reprezentowanym przez profesjonalnego pełnomocnika, a podane okoliczności nie zostały nawet uprawdopodobnione przez stronę powodową.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wniesione przez pełnomocnika przedstawiciela ustawowego małoletnich K. S. i M. S. (1) o podwyższenie dotychczasowych rat alimentacyjnych pozwanej M. S. (2) na ich rzecz zasługuje na uwzględnienie w części.

Jak wynika z ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd faktem bezspornym jest, że wyżej wymienieni małoletni są wspólnymi dziećmi stron procesowych, jak też okoliczność, iż nie są oni w stanie samodzielnie zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb życiowych, a tym samym wymagane jest spełnianie wobec nich świadczeń alimentacyjnych przez rodziców.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres wymaganych świadczeń alimentacyjnych został sformułowany w przepisie art. 135 § 1 kro, zgodnie z którym zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Kierując się dyrektywami wymienionymi w powołanych przepisach Sąd ocenił zakres usprawiedliwionych potrzeb życiowych K. S. i M. S. (1), a także możliwości zarobkowe ich zobowiązanych do alimentacji rodziców i uznał, że dla pełnego zaspokojenia potrzeb małoletnich dzieci stron biorąc pod uwagę ich wiek, ciężary związane z jej edukacją oraz prawidłowym rozwojem psychofizycznym w chwili obecnej wystarczające jest ustalenie obowiązku alimentacyjnego ich matki M. S. (2) do kwot po 400 złotych miesięcznie.

Jak wcześniej wskazano dotychczasowy zakres zobowiązania alimentacyjnego M. S. (2) względem dzieci został ostatnio ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego w Kolbuszowej z dnia 19 stycznia 2010 roku, sygn. akt III RC (...) na kwoty po 250 złotych miesięcznie. Określenie rat alimentacyjnych w podanej wysokości nastąpiło w czasie, gdy małoletnia K. S. miała 11 lat, zaś M. S. (1) miał 10 lat i razem uczęszczali oni do szkoły podstawowej w miejscu zamieszkania.

Wniesione w niniejszej sprawie powództwo zostało oparte na treści art. 138 kro, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Sąd nie ma wątpliwości, że w niniejszej sprawie doszło do zmiany stosunków, o której mowa w przepisie art. 138 kro, czego zresztą nie kwestionowała strona pozwana reprezentowana w procesie przez kuratora.

Od wydania poprzedniego orzeczenia określającego wysokość alimentów M. S. (2) wobec małoletnich dzieci upłynęło sześć lat, a obecnie K. S. i M. S. (1) kontynuują edukację na wyższych poziomach edukacji, co jak powszechnie wiadomo wiąże się z koniecznością ponoszenia sporych wydatków, które mają zwykle charakter cykliczny. Ponadto sam fakt upływu czasu i rozwoju psychofizycznego małoletnich wymaga – dla prawidłowości procesów tego rozwoju – ponoszenia wyższych niż uprzednio nakładów na ich wyżywienie, zapewnienie stosownej odzieży i obuwia, środków kosmetycznych oraz na potrzeby innych form aktywności pozaszkolnych gwarantujących im chociażby aktywny udział w grupach rówieśniczych.

Opisana zmiana stosunków niewątpliwie zaistniała, jednakże Sąd zgadzając się ze wzrostem wymienionych potrzeb życiowych małoletnich równocześnie zakwestionował częściowo ich wysokość, gdyż wymienione przez B. S. wydatki na podręczniki i przybory szkolne mają charakter jednorazowy.

Ponadto należało zwrócić uwagę, że powód deklarując na rozprawie, iż miesięczny koszt utrzymania każdego dziecka kształtuje się na poziomie po 1.000 zł miesięcznie wymienił szereg stałych wydatków z tym związanych, których łączna suma nie przekracza kwoty 1.250 zł. Również deklarowane przez B. S. wydatki ponoszone na utrzymanie wspólnie zajmowanego z dziećmi domu, które łącznie z opałem nie przekraczają kwoty 300 zł miesięcznie należy uznać za nieznaczne.

Uwzględnić przy tym należało, że aktualnie wywiązująca się prawidłowo z dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego wobec dzieci M. S. (2) pokrywa w części te wydatki przekazując na ich rzecz kwoty po 250 zł miesięcznie, a ponadto B. S. uzyskuje świadczenia z opieki społecznej (stałe i okresowe), które służyć mają wyłącznie właśnie zaspokojeniu potrzeb życiowych małoletnich.

Ponadto – jak wynika z zeznań samego powoda – M. S. (2) dwa razy w roku wysyła dzieciom paczki zawierające odzież, kosmetyki i środki czystości, co z pewnością wpływa na obniżenie stałych wydatków ponoszonych przez B. S. z tego tytułu.

Wbrew stanowisku B. S. należało przyjąć, że posiada on możliwości zarobkowe, które powinien prawidłowo wykorzystywać, tym bardziej, że jest świadomy ciągle zwiększających się potrzeb życiowych jego dzieci – w tym również T. S. pochodzącego z jego drugiego związku małżeńskiego.

Jak wcześniej wspomniano brak jest podstaw do przyjęcia, że 42-letni, posiadający wyuczony zawód B. S. jest osobą niezdolną do wykonywania pracy zarobkowej, gdyż jego twierdzenia co do orzeczenia stopnia niepełnosprawności nie zostały nawet uprawdopodobnione. Pamiętać przy tym należy, że powód w czasie wyrokowania w sprawie III RC (...) w ogóle nie korzystał ze świadczeń z opieki społecznej, a wykonywane przez niego zlecenia pozwalały mu na osiągnięcie dochodów wynoszących nawet 2.500 zł miesięcznie.

Dodatkowo nie można pominąć faktu, iż B. S. jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 1.11 ha, a więc będąc świadomym ciężarów związanych z utrzymaniem trójki dzieci, powinien on podjąć działania zmierzające do uzyskiwania z niego pożytków naturalnych albo cywilnych oraz pozyskiwania dostępnych dopłat bezpośrednich na jego prowadzenie.

Ponieważ w niniejszej sprawie nie było możliwości dokonania szczegółowej analizy obecnej sytuacji życiowej i majątkowej M. S. (2), a tym samym porównania jej z sytuacją istniejącą w chwili wyrokowania w sprawie III RC (...), Sąd uznał, wieloletni pobyt za granicą i świadczenie tam pracy, że umożliwi pozwanej dalsze łózenie na rzecz dzieci, przy uwzględnieniu ich zwiększonych w ciągu ostatnich 6 lat potrzeb życiowych.

Przyjmując zatem, że w niniejszej sprawie doszło do zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 kro, Sąd orzekł jak w punkcie I. sentencji wyroku.

Z uwagi na uwzględnienie żądań pozwu jedynie w zakresie opisanym powyżej, Sąd powództwo w pozostałej części oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc, zasądzając od pozwanej na rzecz B. S. wyłącznie kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a na zasadzie przepisu art. 333 § 1 pkt 1 kpc Sąd zasądzając alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa z urzędu nadał wyrokowi w punkcie I. rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Sądu Rejonowego

(...)

Z../

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,

Sędzia:

Sygn. akt III RC 6/16

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

2. (...)(...)

(...)

(...),(...)

(...)

(...)